

ת"פ 51452/02/20 - מדינת ישראל נגד עודה עסא

בית משפט השלום בקריית גת

29 יוני 2022

ת"פ 51452-02-20 מדינת ישראל נ' עסא

בפני כב' השופטת נגה שמואל-מאיר, סגנית נשיא

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אבי דהן - נוכח

נגד

עודה עסא (הובא ממעצר ע"י יח' נחשון)

ע"י באת כח עוה"ד לימור אזולאי והגב' מירית אירני, מתמחה - נוכחות

המאשימה

הנאשם

גזר דין (מחודש)

א. רקע עובדתי

1. לפני בקשה שהוגשה על ידי שירות המבחן לדון מחדש בצווי השל"צ והמבחן שהוטלו על הנאשם במסגרת גזר הדין שניתן בעניינו ביום 21.04.2021 (להלן: "**גזר הדין הקודם**").
2. **על פי המתואר בחלק הכללי בכתב האישום המתוקן**, במועד הרלוונטי לכתב האישום היה המתלונן בעליה של הקפיטריה במכללת אחווה (להלן: "**המקום**") ובין היתר של עגלת הקפה במקום.
3. **על פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן**, ביום 07.01.2019, סגר המתלונן את עגלת הקפה בשעה 20:00.
4. בהמשך למתואר לעיל, בין השעות 20:00-22:30, התפרץ הנאשם אל המכללה בכוונה לבצע גניבה בכך שטיפס מעל לגדר המכללה, נכנס לחצר הפנימית, פתח את הדלת הראשית, ונכנס לתוכה.
5. בהמשך לכך, ניסה הנאשם לגנוב מתוך עגלת הקפה את הכספת, בכך שפירק את דלתות ההזזה של ארון ציוד עגלת הקפה השייכת למתלונן, וניסה לפרק ממקומה את הכספת שהייתה מצויה בעגלה, אך ללא הצלחה.
6. במעמד המתואר לעיל, נפצע הנאשם מחפץ אשר החזיק בידו ושבאמצעותו הוא ניסה לפרוץ את הכספת. כתוצאה מכך דימם הנאשם על שקית קשיות אשר הייתה מונחת בתוך ארון הציוד סמוך לכספת וכן על אדן חלון זכוכית וקיר חיצוני של אותו חלון.
7. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ועל יסוד הודאתו זו הורשע בעבירה של **פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה** לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); וניסיון **גניבה** לפי סעיפים 384 + 25 לחוק העונשין.
8. בעניינו של הנאשם התקבל **תסקיר מאת שירות המבחן**, ובסופו המלצה לבכר את הפן השיקומי בעניינו, ולהורות על ענישה בדמות צווי של"צ ומבחן. מטעמים מובנים של צנעת הפרט, לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקיר האמור, ולאותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש עוד אתייחס בהרחבה בהמשך הדברים.
9. ביום 21.04.2021, הגיעו הצדדים להסכמה עונשית בעניינו של הנאשם, ובגזר הדין הקודם, כיבדתי את ההסכמות שגובשו בין הצדדים והטלתי על הנאשם עונשים בדמות צו של"צ בהיקף של 220 שעות וצו מבחן למשך חצי שנה, וענישה נלווית בדמות, מאסרים מותנים, פיצוי, קנס, והתחייבות.
10. ביום 24.10.2021, הגיש שירות המבחן בקשה לעיין מחדש בצווי המבחן והשל"צ שהוטלו על הנאשם. בבקשתו, מסר שירות המבחן כי על אף ניסיונות רבים שנעשו מצד שירות המבחן ליצור קשר עם הנאשם במשך תקופה ממושכת, ניתק הנאשם כל קשר עם השירות ולא ביצע את צו השל"צ ולא עמד בצו המבחן שהוטלו עליו. בנסיבות

אלו, ביקש שירות המבחן לקיים **דין מחודש בעניינו של הנאשם**, וביום 23.05.2022, הסכימו הצדדים כי בית המשפט יגזור את עונשו של הנאשם מחדש, תוך שבאותו המועד טענו הצדדים מחדש לעונש בעניינו.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

11. המאשימה עמדה על מעשיו של הנאשם, על הערכים המוגנים שנפגעו ועל הנסיבות לחומרה שנלוו אליהם, ועתרה לקבוע מתחם עונש ראוי הנע בין 6-12 חודשים מאסר בפועל. בתוך המתחם, בהתחשב בגילו של הנאשם, הודאתו במיוחס לו, ובשים דגש על ההליכים שקדמו לשלב גזירת עונשו של הנאשם מחדש, ועל כך שהנאשם לא השכיל לעמוד בתנאי ההסדר ולבצע את עונשי השל"צ והמבחן שהושתו עליו, ובהעדרם של כל הליכי שיקום בעניינו - עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של המתחם, וכן להשית עליו ענישה נלוות (מעבר לזו שהושתה עליו בגזר דינו הקודם).

12. **מנגד**, ההגנה חלקה על מתחם העונש הראוי שאותו הציגה המאשימה, תוך שהפנתה לכך שהעבירות נעשו ללא תחכום, לא נגרם נזק ולא נגנב דבר. בנסיבות אלה, עתרה ההגנה לקבוע מתחם עונש ראוי הנע בין מאסר מותנה ועד כמה חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. בתוך המתחם הפנתה ההגנה לכך שהעבירות בוצעו לפני למעלה מ-3 שנים, ולהיות הנאשם צעיר ונעדר כל עבר פלילי. כמו כן, הטעימה ההגנה, כי אי שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן נבע ממצוקה כלכלית אליה הוא נקלע, תוך שלבסוף יצר הנאשם קשר עם שירות המבחן והיה נכון לבחון אפשרות לביצוע צו השל"צ שהושת עליו, ואולם לרוע המזל, בינתיים הלה נעצר במסגרת תיק אחר. מכל האמור עתרה ההגנה להפקיע את צווי המבחן והשל"צ ולהטיל על הנאשם תחתם ענישה חלופית בדמות קנס כספי, או לחילופין מאסר בפועל מתון שיתמצה בכמה ימים מאסר בלבד.

13. הנאשם, אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", הסביר כי לא היה ביכולתו לבצע את צו השל"צ עקב קשיים שונים שבהם הוא נתקל, וביקש כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש.

14. לאור אלה, ובהתאם למתווה גזירת הדין שאומץ בתיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט יקבע תחילה את מתחם העונש ההולם; ולאחר מכן יגזור את העונש המתאים לנאשם, תוך בחינה שמא יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולה מהמתחם שייקבע.

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

15. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, צריכה קביעת מתחם העונש ההולם להיעשות בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

16. **בעצם ביצוע עבירות ההתפרצות וניסיון הגניבה**, פגע הנאשם בערכים מוגנים שעניינם הגנה על קניינו ועל תחושת הביטחון של הפרט. כמו כן, ומעבר לאותו נזק כלכלי שעשוי להיגרם לקורבן, עבירות אלו אף מביאות, ולו בעקיפין, לפגיעה בכיסו של הציבור כולו, וזאת בדרך של ייקור פוליסות הביטוח והצורך ברכישת אמצעי מיגון אשר יגנו מפני המבקשים להתפרץ לדירתם או לבית העסק שלהם. עוד יש לומר, כי עבירת ההתפרצות טומנת בחובה גם חומרה ומסוכנות, שכן יש בה פוטנציאל גבוה להתפתחות אלימה (ראו דבריו של כב' השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 **אואזנה ואח' נ' מדינת ישראל**, (נבו, 31.12.2008); ודבריו של כב' השופט י' עמית בבש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל**, (נבו, 08.01.2010) שאמנם נאמרו במסגרת הליך המעצר, אך ברי כי כוחם יפה אף לענייננו). בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, סבורתני כי במקרה הנדון, מצויה **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** ברף שאיננו נמוך כל עיקר.

17. במסגרת בחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, נתתי דעתי לעובדה כי אין עסקינן בעבירות שנעשו בתחכום ניכר, במרמה, או תוך ניצול יחסי אמון. אם כי, בצורה אינהרנטית כמעט, ברי כי קדם למעשים תכנון מוקדם, ולראייה ככתוב בכתב האישום המתוקן, שבו הודה הנאשם, הלה טיפס על גדר המכללה, נכנס לבניין הקפיטריה, פירק את דלתות ההזזה של ארון עגלת הקפה וניסה לפרק את הכספת שבעגלה באמצעות כלי שהיה מצוי ברשותו (שככל הנראה היה חפץ חד ולראייה, הנאשם נפצע כתוצאה מהחזקתו ובעקבות כך דימם).

18. אמנם, בית המשפט שוקל את העובדה כי ההתפרצות בוצעה בשעות הערב, כך שסביר להניח כי בשעות אלה לא ימצא במקום אדם הלומד במכללה ועדיין, אין לתת לנסיבה זו משקל מופרז שכן הדעת נותנת כי במכללה מצויים אנשי צוות העובדים בה גם בשעות המאוחרות, מה שמעלה את הסיכון שמא הנאשם ייתקל במי מהם, מה שבתורו עלול להוביל להתפתחות אלימה. עוד במכלול השיקולים, נתתי דעתי לכך שאמנם הנאשם לא גנב דבר, ואולם הדבר נבע מכך שהנאשם כשל בפירוק הכספת, ולא מתוך חרטה שתקפה את הלה מלחדול ממעשיו. כן נתתי דעתי לכך שמכתב האישום המתוקן לא ברור כלל מהו שווי של הרכוש שהיה מצוי בכספת אותה ניסה הנאשם לפרוץ, אם כי הדעת נותנת שאין המדובר ברכוש קל ערך בהיותו שמור בתוך כספת.

19. כמו כן, הגם שהנזק שגרם הנאשם במעשיו אינו רב, הרי שלא ניתן להתעלם מכך כי במסגרת ביצוע העבירות, גרם הנאשם נזק כזה או אחר לארון הציוד של עגלת הקפה ולכספת בכך שפירק את דלתות ההזזה של ארון ציוד עגלת הקפה וניסה לפרק ממקומה את הכספת שהייתה מצויה בעגלה.

20. באשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, כפי העולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם טען בפני השירות כי הוא ביצע את מעשיו בהיותו שרוי אותה עת בלחץ כלכלי, כאשר העבירה 'נולדה' מתוך שוטטות עם חברה שולית, עת אחד מחבריו הציע לו להתגנב למכללה על מנת לבצע גניבה. לדידי, קשה להלום את טענתו של הנאשם, לפיה העבירה בוצעה ב'ספונטניות' וללא תכנון מוקדם וחשיבה עבריינית של ממש, בעמדה אל מול העובדה שהלה פרץ למכללה, תוך שהוא פנה לגנוב מהמקום כספת, דבר הטומן בחובו, כאמור זה מכבר, תכנון מוקדם ותחכום ברמה כזו או אחרת.

21. בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת, מקום שבו עסקין בנאשמים שהורשעו בעבירה של פריצה לבניין וגניבה, בנסיבות דומות, סקירת הפסיקה מעלה כי בגין מעשים אלו, על דרך הכלל, נקבעו מתחמי ענישה שתחתיתם במאסר שבשים לב לאורכו, ניתן לרצותו בעבודות שירות, וסופם במאסרים ארוכים יותר שאין ניתנים לריצוי בעבודות שירות, הכול תלוי בנסיבות המקרה. מטבע הדברים, בעבירות ממין זה קיימות דרגות חומרה שונות, כאשר מתחמי הענישה משתנים בהתאם לנסיבות הנלוות לעבירות. בכלל זה, בתי המשפט נותנים את דעתם לשווי וטיב הרכוש שנגנב, ולשאלה אם לעבירות נלווה תחכום מיוחד. בדומה, העונשים שמושגים על הנאשמים השונים בתוך המתחמים או מחוצה להם, משתנים לנוכח נסיבותיהם ומאפייניהם האישיים, כגון קיומו או היעדרו של עבר פלילי; הבעת החרטה מצדם וקבלת אחריות על מעשיהם; השתתפות בהליכים טיפוליים; ועוד.

22. כדוגמא למנעד הענישה שלעיל, ראו למשל, ת"פ (שלום קריות) 44128-04-21 מדינת ישראל נ' עוסמן שאוק (נבו, 10.04.2022); ת"פ (שלום קריות) 13946-05-20 מדינת ישראל נ' עומר אוחנה (נבו, 22.12.2020) (ת"פ (שלום ב"ש) 17282-03-21 מדינת ישראל נ' רפי בן חיון (נבו, 12.09.2021); ת"פ (שלום רח') 17669-10-18 מדינת ישראל נ' אורון חביב (נבו, 18.05.2020); ת"פ (שלום רח') 55846-05-19 מדינת ישראל נ' עאמר דהאבשה (נבו, 13.07.2020); ת"פ (שלום י-ם) 64066-12-12 מדינת ישראל נ' יוסף ירמיהו אסטרו (נבו, 22.12.2020); ת"פ (שלום נצ') 27317-07-19 מדינת ישראל נ' יוסף יפתח אבנה (נבו, 06.08.2020); רע"פ 6263/15 אביחי קורם נ' מדינת ישראל (נבו, 20.09.2015); רע"פ 6032/15 רפעת אל וחידי נ' מדינת ישראל, (נבו, 21.09.2015); עפ"ג (מחוזי ת"א) 62378-11-15 צדיק נפתלי נ' מדינת ישראל (נבו, 30.12.2015); עפ"ג (מחוזי ירושלים) 34058-02-14 מתן אלקיים נ' מדינת ישראל, (נבו, 01.07.2014); ת"פ (שלום ת"א) 29806-10-15 מדינת ישראל נ' חיים דעבול (נבו, 05.03.2018); ת"פ (שלום קריות) 25759-05-14 מדינת ישראל נ' יצחק אברג'יל, (נבו, 28.10.2015); ות"פ (שלום נתניה) 59631-12-13 מדינת ישראל נ' חיים יוסף גויטע, (נבו, 03.05.2015).

23. על כל פנים, וזאת חשוב להדגיש, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, ממנעד הענישה שהוצג לעיל. ועדיין, דומני כי הפסיקה שהוזכרה היא-היא המייצגת נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת. עוד ראוי להזכיר, כי ממילא גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיווידואלית ו"אין עסקין בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, (נבו, 08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב

במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשוו, ע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל, (נבו, 1989); ורע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל, (נבו, 05.05.2009)); כך למשל, ברי כי אין דינו של נאשם אשר התפרץ לדירת מגורים או לבית עסק, בצוותא חדא, בדרך מתוחכמת ותוך ניצול יחסי אמון, וגנב מתוכו ציוד בשווי מאות אלפי שקלים, כדינו של מי שהתפרץ לבית עסק בגפו בכך שפתח את הדלת ושבר מנעול, נכנס פנימה, וגנב רכוש ששווי אינו גבוה במיוחד. בדומה, גם לא יהיה דומה עונשו של מי שנעדר עבר פלילי, שהודה בביצוע העבירה והיכה על חטא, לעונשו של נאשם בעל עבר פלילי מכביד, שנמנע מלקבל אחריות ונעדר כל אופק טיפולי. לבסוף, גם ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (נבו, 25.06.2013)).

24. כללם של דברים, משנתתי דעתי למכלול השיקולים הרלוונטיים, כפי שפורט, ובייחוד בשים לב לאופיין של העבירות, לאופי הפריצה ולאופיו של הרכוש שניסה הנאשם לגנוב, הריני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם ינוע בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות ועד ל- 10 חודשים מאסר בפועל.

ד. גזירת העונש המתאים לנאשם

25. אשר לגזירת העונש המתאים לנאשם, הרי שזו צריכה להיעשות בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40 לחוק העונשין.

26. בעניין זה, בית המשפט נותן דעתו לעברו הפלילי הנקי של הנאשם. עוד ולקולה, שקלתי את העובדה שהנאשם הביע צער וחרטה, לקח אחריות על מעשיו והודה במיוחס לו, ובכך הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר ואף ייתר את הצורך בשמיעת עדים.

27. עוד נתתי דעתי לעובדה שהעבירות שבמוקד כתב האישום המתוקן בוצעו עוד בתחילת שנת 2019 וכי חלפו כ- 3 שנים מאז ביצוען.

28. כמו כן, שקלתי את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר בגין תיק זה וזאת בשים לב לגילו, ולפגיעה הכלכלית הטמונה בכך לו ולמשפחתו.

29. כמו כן, שקלתי את העובדה שהנאשם היה עצור בתיק זה במשך כמה ימים מאחורי סורג ובריח, וכי במשך תקופה נוספת הלה שהה תחת תנאים מגבילים. ברי כי הליך המעצר איננו בבחינת עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אולם לידי היה בו כדי להבהיר לנאשם את חומרת מעשיו. מה גם, שניתן לתת משקל מסוים לנסיבה זו במסגרת סעיף 40(3) לחוק העונשין.

30. עוד, בית המשפט נותן את דעתו לאמור **בתסקיר שירות המבחן** שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 14.04.2021, לפיו שירות המבחן התרשם כי הנאשם התנהל בצורה אחראית עד כה במסגרות חיו השונות; ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע ומציב גבולות עבורו; הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו; והנאשם מביע רצון לסיים את ההליך המשפטי ולשוב ולנהל אורח חיים נורמטיבי. אם כי, שירות המבחן התרשם כי הנאשם חסר גורמי תמיכה משמעותיים היכולים להציב לו גבולות ברורים להתנהגותו; במצבי דחק הנאשם עלול לפעול באופן לא שקול ומבלי לבחון את השלכות ותוצאות מעשיו; וכי הלה מתקשה להתמקם במקום עבודה מסודר שיעניק לו יציבות בחייו.

31. בהיותו של הנאשם חף מהרשעות קודמות, תוך שהלה נטל אחריות על מעשיו והביע שאיפות נורמטיביות לעתידו, ולאור הבעת נכונותו של הנאשם לקבל סיוע ברכישת כלים והכוונה תעסוקתית, המליץ שירות המבחן על ענישה שיקומית בדמות צו של"צ בהיקף של 220 שעות לצד צו מבחן למשך חצי שנה, במהלכו יעקוב שירות המבחן אחר השתלבותו של הנאשם ב'מרכז ריאן' בתל שבע המתמחה בהכוונה תעסוקתית תוך ליווי אישי, יעוץ, הכשרות והשמה תעסוקתית.

32. חרף המלצתו זו של שירות המבחן, כאמור בראשית הדברים, ביום 24.10.2021, הגיש שירות המבחן בקשה לעיין מחדש בצווי השל"צ והמבחן שהושתו על הנאשם, שכן הלה לא ביצע את צו השל"צ ולא עמד בצו המבחן שהוטל עליו במרכז 'ריאן', עת הנאשם ניתק את הקשר עם שירות המבחן.

33. ויוער, שירות המבחן ערך ניסיונות רבים לרתום את הנאשם לביצוע הצווים אולם למרבה הצער, יוצא כי המוטיבציה שהביע הנאשם להשתלב בצווי השל"צ והמבחן הובעה מהשפה אל החוץ בלבד וכי חרף הנזקקות הטיפולית -

תעסוקתית שעלתה בעניינו, הדף הנאשם את היד שהושטה לו על ידי שירות המבחן שהינו הגורם המוסמך לכך בחוק, תוך שהוא נמנע מלקחת כל חלק בהליך הטיפול הייעודי שהוצע לו על ידי השירות, על אף החשיבות שראה בכך השירות. והדברים אמורים ביתר שאת נוכח העובדה שלהערכת שירות המבחן, העדר יציבות תעסוקתית מהווה גורם סיכון בעניינו של הנאשם. **ברי, כי משאלו הם פני הדברים, הרי שאין מקום בעניינו של הנאשם לסטות סטייה לקולה מגדרי מתחם העונש שנקבע על ידי (כעתירת ההגנה דה-פקטו בחלופה העונשית הראשונה שהוצעה על ידה במסגרת טיעוניה לעונש), אלא יש מקום להשית על הנאשם ענישה המצויה בגדרי מתחם העונש ההולם.**

34. **ומן התם אל הכא, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים שפורטו בגזר הדין, ובאיזון הראוי בין שיקולי הענישה השונים, ובמצבור הנסיבות שבתיק זה ובכללן, היותו של הנאשם חף מהרשעות קודמות; הודאתו של הנאשם במיוחס לו; נסיבות חייו של הנאשם ובכלל זה גילו, מחד גיסא, ובשים לב לענישה שהוטלה על הנאשם בגזר דינו הקודם במסגרת ההסדר לעונש שגובש בין הצדדים ולכך שהנאשם לא ניאות לשתף פעולה עם שירות המבחן ולא עמד ברכיבי הענישה שהושתה עליו, מאידך גיסא, ובשים לב ליתר הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות - מצאתי, כי ניתן בזו הפעם להשית על הנאשם ענישה המצויה ברף הנמוך למתחם אשר נקבע על ידי. עוד אציין, כי לא מצאתי במקרה הנדון להטיל על הנאשם ענישה נלוות מעבר לזו שהוטלה עליו בגזר הדין הקודם.**
35. **לאור כל האמור לעיל, הנני מורה על הפקעת צווי המבחן והשל"צ שהוטלו על הנאשם במסגרת גזר הדין שניתן על ידי ביום 21.04.2021, והריני גוזרת על הנאשם תחתם את העונש הבא:**
- א. **2 חודשים מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.**
  - ב. **יתר רכיבי הענישה שהוטלו על הנאשם בגזר הדין מיום 21.04.2021, יעמדו על כנם.**

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ל' סיוון תשפ"ב, 29 יוני 2022, במעמד הצדדים.